

– Proiect –

**Lege privind unele măsuri
pentru accelerarea soluționării proceselor**

Art. I. - Codul de procedură civilă se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 40 se introduce un nou articol, articolul 40¹, care va avea următorul cuprins:

“Art. 40¹. - Strămutarea pricinii nu poate fi cerută din nou, în afară de cazul în care noua cerere se întemeiază pe împrejurări necunoscute la data soluționării cererii anterioare sau ivite după soluționarea acesteia.”

2. După articolul 86 se introduce un nou articol, articolul 86¹, care va avea următorul cuprins:

“Art. 86¹. - După sesizarea instanței, dacă părțile au avocat, cererile, întâmpinările sau alte acte se pot comunica direct între avocați. În acest caz, cel care primește cererea va atesta primirea pe însuși exemplarul care urmează a fi depus la instanță sau, după caz, prin orice alte mijloace care asigură îndeplinirea acestei proceduri.”

3. Punctul 5¹ al alineatului 1 al articolului 88 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5¹. mențiunea că, prin înmânarea citației, sub semnătură de primire, personal sau prin reprezentant ori prin funcționarul sau persoana însărcinată cu primirea corespondenței, pentru un termen de judecată, cel citat este prezumat că are în cunoștință și termenele de judecată ulterioare aceluia pentru care citația i-a fost înmănată;”

4. După punctul 5¹ al alineatului 1 al articolului 88 se introduce un nou punct, punctul 5², care va avea următorul cuprins:

“5². alte mențiuni prevăzute de lege;”

5. După articolul 132 se introduce un nou articol, articolul 132¹, care va avea următorul cuprins:

„Art. 132¹. – Pentru judecarea procesului, instanța, ținând seama de împrejurările cauzei, fixează termene scurte, chiar de la o zi la alta. Dispozițiile art. 153 sunt aplicabile.

Dacă există motive temeinice, se pot acorda și termene mai îndelungate decât cele prevăzute la alin. 1.

Judecătorii vor verifica efectuarea procedurilor de citare și comunicare dispuse pentru fiecare termen și, când este cazul, vor lua măsuri de refacere a acestor proceduri, precum și pentru folosirea altor mijloace ce pot asigura înștiințarea părților pentru înfățișarea la termen.

Judecătorul poate stabili pentru părți sau pentru reprezentanții acestora, precum și pentru alți participanți în proces, îndatoriri în ceea ce privește prezentarea dovezilor cu înscrisuri, relații scrise, răspunsul scris la interogatoriul comunicat potrivit art. 222, asistarea și concursul la efectuarea în termen a expertizelor, precum și orice alte demersuri necesare soluționării cauzei.

Când este necesar pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (4), părțile, experții, traducătorii, interpreții, martorii și orice alți participanți în proces, pot fi încunoștințați și telefonic, telegrafic, prin fax, poștă electronică sau prin orice alt mijloc de comunicare care asigură transmiterea textului actului ce se comunică ori înștiințarea pentru prezentarea la termen, precum și confirmarea primirii acestora. În cazul încunoștințării telefonice, grefierul va întocmi un referat în care va arăta modalitatea de încunoștințare și obiectul acesteia.

6. Alineatul 1 al articolului 153 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Partea care a depus cererea personal sau prin mandatar și a luat termenul în cunoștință, precum și partea care a fost prezentă la un termen de judecată, ea însăși sau printr-un reprezentant al ei, chiar neîmputernicit cu dreptul de a cunoaște termenul, nu va fi citată în tot cursul judecării la acea instanță, prezumându-se că ea cunoaște termenele ulterioare. Aceste dispoziții îi sunt aplicabile și părții căreia, personal sau prin reprezentant, ori prin funcționarul sau persoana însărcinată cu primirea corespondenței, i s-a înmănat citația pentru un termen de judecată, considerându-se că, în acest caz, ea cunoaște și termenele de judecată ulterioare aceluia pentru care citația i-a fost înmănată.”

7. Articolul 159 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 159. - Necompetența este de ordine publică sau privată.

Necompetența este de ordine publică:

1. în cazul încălcării competenței generale, când procesul nu este de competența instanțelor judecătorești;

2. în cazul încălcării competenței materiale, când procesul este de competența unei instanțe de alt grad;

3. în cazul încălcării competenței teritoriale exclusive, când procesul este de competența unei alte instanțe de același grad și părțile nu o pot înlătura.

În toate celelalte cazuri, necompetența este de ordine privată.”

8. După articolul 159 se introduce un nou articol, articolul 159¹, care va avea următorul cuprins:

„Art. 159¹. - Necompetența generală a instanțelor judecătorești poate fi invocată de părți ori de către judecător în orice stare a pricinii.

Necompetența materială și teritorială de ordine publică poate fi invocată de părți ori de către judecător la prima zi de înfățișare în fața primei instanțe, dar nu mai târziu de începerea dezbaterilor asupra fondului.

Necompetența de ordine privată poate fi invocată doar de către pârât prin întâmpinare sau, când întâmpinarea nu este obligatorie, cel mai târziu la prima zi de înfățișare.”

9. Alineatul 1 al articolului 201 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Când pentru lămurirea unor împrejurări de fapt instanța consideră necesar să cunoască părerea unor specialiști, va numi, la cererea părților ori din oficiu, unul sau trei experți, stabilind prin încheiere punctele asupra cărora ei urmează să se pronunțe, după care, de îndată, va convoca o audiere, în prezența părții care a solicitat proba, în cadrul căreia va solicita expertului să se pronunțe cu privire la costul estimativ al lucrării ce urmează a fi efectuată, cât și cu privire la durata de timp necesară efectuării expertizei. Poziția părții care a solicitat proba va fi consemnată în încheiere. Prin aceeași încheiere instanța se va pronunța cu privire la termenul în care trebuie depusă lucrarea.”

10. Articolul 329 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 329. – Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra chestiunilor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.”

11. După articolul 329 se introduc trei noi articole, articolul 329¹, articolul 329² și articolul 329³, care vor avea următorul cuprins:

„Art. 329¹. – Recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești irevocabile, care se anexează cererii.

Art. 329². – Recursul în interesul legii se judecă de un complet format din președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președinții de secții din cadrul acesteia, precum și un număr de 20 de judecători, din care 14 judecători din secția în a cărei competență intră chestiunea de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești și câte doi judecători din cadrul celorlalte secții. Președintele completului este președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În cazul în care chestiunea de drept prezintă interes pentru două sau mai multe secții, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție va stabili numărul judecătorilor din secțiile interesate care vor intra în compunerea completului prevăzut la alin. 1, celelalte secții urmând a fi reprezentate potrivit dispozițiilor aceluiași alineat.

După sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele acesteia va lua măsurile necesare pentru desemnarea aleatorie a judecătorilor din cadrul secției în a cărei competență intră chestiunea de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești, precum și a judecătorilor din celelalte secții ce intră în alcătuirea completului prevăzut la alin. 1.

La primirea cererii, președintele completului va desemna un judecător din cadrul secției în a cărei competență intră chestiunea de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești, pentru a întocmi un raport asupra recursului în interesul legii. În cazul în care chestiunea de drept prezintă interes pentru două sau mai multe secții, președintele completului va desemna trei judecători din cadrul acestor secții pentru întocmirea raportului. Raportorii nu sunt incompatibili.

În vederea întocmirii raportului, președintele completului poate solicita unor specialiști recunoscuți opinia scrisă asupra chestiunilor de drept soluționate diferit.

Raportul va cuprinde soluțiile diferite date problemei de drept și argumentele pe care se fundamentează, jurisprudența relevantă a Curții Constituționale, a Curții Europene a Drepturilor Omului, a Curții de Justiție a Uniunii Europene și opinia specialiștilor consultați, dacă este cazul, precum și doctrina în materie. Totodată, judecătorul sau, după caz, judecătorii raportori vor întocmi și vor motiva proiectul soluției ce se propune a fi dată recursului în interesul legii.

Ședința completului se convoacă de președintele acestuia, cu cel puțin 20 de zile înainte de desfășurarea acesteia. Odată cu convocarea, fiecare judecător va primi o copie a raportului și a soluției propuse.

La ședință participă toți judecătorii completului. Dacă există motive obiective, aceștia vor fi înlocuiți cu respectarea regulilor prevăzute la alin. 3.

Recursul în interesul legii se susține în fața completului, după caz, de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de procurorul desemnat de acesta, de judecătorul desemnat de colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv al curții de apel ori de Avocatul Poporului sau un reprezentant al acestuia.

Recursul în interesul legii se judecă în cel mult 3 luni de la data sesizării instanței, iar soluția se adoptă cu cel puțin două treimi din numărul judecătorilor completului. Nu se admit abțineri de la vot.

Art. 329³. – Asupra cererii, completul se pronunță prin decizie.

Decizia se pronunță numai în interesul legii și nu are efecte asupra hotărârilor judecătorești examinate și nici cu privire la situația părților din acele procese.

Decizia se motivează în termen de cel mult 30 de zile de la pronunțare și se publică în cel mult 15 zile de la motivare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

12. Articolul 373¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 373¹. - Cererea de executare silită, însoțită de titlul executoriu, se depune la executorul judecătoresc, dacă legea nu prevede altfel. Acesta, în termen de maximum 3 zile de la înregistrarea cererii, va solicita instanței de executare încuviințarea executării silite, înaintându-i în copie cererea de executare și titlul respectiv.

Președintele instanței de executare încuviințează executarea silită a obligației stabilite prin titlul executoriu, asupra bunurilor și veniturilor debitorului, urmăribile potrivit legii, printr-o singură încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților, în termen de maximum 3 zile de la înregistrarea cererii de încuviințare a executării silite.

În temeiul încheierii prin care se admite cererea de încuviințare a executării silite, executorul judecătoresc poate proceda la executarea silită a obligației stabilite prin titlul executoriu în oricare dintre formele prevăzute de lege, dispozițiile art. 371¹ alin. 3 aplicându-se în mod corespunzător. De asemenea, încuviințarea executării silite este de drept valabilă și pentru titlurile executorii care se vor emite de executorul judecătoresc în cadrul procedurii de executare silită încuviințate.

În Municipiul București încuviințarea executării silite permite creditorului să ceară executorului judecătoresc să facă acte de executare pe tot cuprinsul municipiului.

Instanța poate respinge cererea de încuviințare a executării silite numai dacă:

1. cererea de executare silită este de competența altui organ de executare decât cel sesizat;
2. titlul nu a fost investit cu formulă executorie, dacă, potrivit legii, această cerință este necesară pentru pornirea executării silite;
3. creanța nu este certă, lichidă și exigibilă;
4. titlul cuprinde dispoziții care nu se pot aduce la îndeplinire prin executare silită;
5. există alte impedimente prevăzute de lege.

Încheierea prin care instanța admite cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă niciunei căi de atac. Încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată cu recurs numai de către creditor, în termen de 5 zile de la comunicare.

În tot cursul executării, executorul judecătoresc este obligat să aibă rol activ, stăruind, prin toate mijloacele admise de lege, pentru realizarea integrală și cu celeritate a obligației prevăzute în titlul executoriu, cu respectarea dispozițiilor legii, a drepturilor părților și ale altor persoane interesate.

Dacă socotește că este în interesul executării, executorul judecătoresc îl va putea invita pe debitor pentru a-i cere, în scris, în condițiile legii, lămuriri în legătură cu veniturile și bunurile sale asupra cărora se poate efectua executarea, cu arătarea locului unde se află acestea, precum și pentru a-l determina să execute de bunăvoie obligația sa, arătându-i consecințele la care s-ar expune în cazul continuării executării silite. În toate cazurile, debitorul va fi informat cu privire la cuantumul estimativ al cheltuielilor de executare.

Refuzul nejustificat al debitorului de a se prezenta ori de a da lămuririle necesare, precum și darea de informații incomplete ori eronate atrag răspunderea acestuia pentru toate prejudiciile cauzate, precum și aplicarea sancțiunii prevăzute

de art. 108² alin. 2, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale unei fapte prevăzute de legea penală.

În situația prevăzută de art. 371⁷ alin. 1, executorul judecătoresc este dator să pună în vedere părții să își îndeplinească de îndată obligația de avansare a cheltuielilor de executare.”

13. Alineatul 1 al articolului 402 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Contestația la executare se judecă cu procedura prevăzută pentru judecata în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Instanța sesizată va solicita de îndată organului de executare să-i transmită, în termenul fixat, copii certificate de acesta de pe actele dosarului de executare în cauză, dispozițiile art. 139 fiind aplicabile în mod corespunzător. Părțile vor fi citate în termen scurt, iar judecarea contestației se face de urgență și cu precădere.”

14. Alineatul 3 al articolului 720⁴ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Dispozițiile art. 132¹ alin. 3 sunt aplicabile.”

15. Alineatul 2 al articolului 720⁶ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Când procedura de citare este legal îndeplinită, judecata, chiar și asupra fondului, poate continua în ședință publică sau în camera de consiliu, în ziua următoare sau la termene scurte, succesive, date în cunoștința părților. Dispozițiile art. 132¹ alin. 4 și 5 sunt aplicabile.”

Art. II. Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Alineatul (1) al articolului 55 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Completul pentru soluționarea în primă instanță a cauzelor privind conflictele de muncă și asigurări sociale se constituie dintr-un judecător și 2 asistenți judiciari.”

2. Alineatul (3) al articolului 55 se abrogă.

Art. III - Codul de procedură penală se modifică și se completează după cum urmează:

1. Punctul 2 al articolului 27 se abrogă.

2. La articolul 27, punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. ca instanță de recurs, judecă recursurile împotriva hotărârilor penale pronunțate de judecătorii în materia măsurilor preventive, a liberării provizorii sau

a masurilor asiguratorii, a hotărârilor penale pronunțate de judecătorii în materia executării hotărârilor penale sau a reabilitării, precum și în alte cazuri anume prevăzute de lege;

3. La articolul 28¹ punctul 1, după litera c), se introduc trei noi litere, c¹, c², c³ cu următorul cuprins:

„c¹) infracțiunile săvârșite de șefii cultelor religioase organizate în condițiile legii și de ceilalți membri ai Înalțului Cler, care au cel puțin rangul de arhiereu sau echivalent al acestuia,

„c²) infracțiunile săvârșite de magistrații asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, de judecătorii de la curțile de apel și Curtea Militară de Apel, precum și de procurorii de la parchetele de pe lângă aceste instanțe,

c³) infracțiunile săvârșite de membrii Curții de Conturi, de președintele Consiliului Legislativ și de Avocatul Poporului.”

4. La articolul 28¹, punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. ca instanță de recurs, judecă recursurile împotriva hotărârilor penale pronunțate de judecătorii în primă instanță, precum și în alte cazuri anume prevăzute de lege;”

5. La articolul 28², la punctul 1 se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) infracțiunile săvârșite de mareșali, amirali, generali și chestori;”

6. La articolul 29, punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. judecă în primă instanță:

- a) infracțiunile săvârșite de senatori și deputați;
- b) infracțiunile săvârșite de membrii Guvernului;
- c) infracțiunile săvârșite de judecătorii Curții Constituționale;
- d) infracțiunile săvârșite de membrii Consiliului Superior al Magistraturii;
- e) infracțiunile săvârșite de judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și de procurorii de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;
- f) alte cauze date prin lege în competența sa;”

7. Alineatul (1) al articolului 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Instanța penală este competentă să judece orice chestiune prealabilă de care depinde soluționarea cauzei, chiar dacă prin natura ei acea chestiune este de competența altei instanțe, inclusiv cea de contencios administrativ.”

8. După articolul 127 se introduce un nou articol, articolul 127¹, cu următorul cuprins:

„**Art. 127¹.** - Ancheta socială în cazul expertizei psihiatrice a minorului

În vederea întocmirii expertizei psihiatrice a minorului, autoritatea tutelară în a cărei rază teritorială domiciliază minorul are obligația să efectueze ancheta socială la cererea unității sanitare de specialitate care efectuează expertiza."

8¹. La articolul 160⁶ se introduce un alineat nou, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) În cursul urmăririi penale cererea de liberare provizorie se soluționează de un singur judecător, indiferent de natura cauzei.”

9. La articolul 174 se introduc doi noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul în care mai multe persoane care nu au interese contrarii s-au constituit parte civilă, acestea pot desemna o persoană, care să le reprezinte interesele în cadrul procesului penal. În cazul în care părțile civile nu și-au desemnat un reprezentant comun, pentru buna desfășurare a procesului penal, procurorul sau instanța de judecată poate desemna un avocat din oficiu pentru a le reprezenta interesele.

(4) În cazul în care prin fapta penală s-au adus vătămări mai multor părți vătămate, care nu au interese contrarii, acestea pot desemna o persoană, care să le reprezinte interesele în cadrul procesului penal. În cazul în care părțile vătămate nu și-au desemnat un reprezentant comun, pentru buna desfășurare a procesului penal, procurorul sau instanța de judecată poate desemna un avocat din oficiu pentru a le reprezenta interesele.”

10. Alineatul (3¹) al articolului 184 se modifică și va avea următorul cuprins :

„(3¹) Dacă învinuitul, inculpatul, partea vătămată, partea civilă, partea responsabilă civilmente sau martorul refuza să se supună mandatului de aducere sau încerca să fugă, va fi adus prin constrângere în fața organelor de urmărire penală sau a instanței de judecată.”

11. După articolul 184, se introduce un nou articol, art.184¹, cu următorul cuprins:

„**Art.184¹** - (1) În vederea realizării procedurii de citare, a comunicării actelor de procedură, sau a aducerii cu mandat la desfășurarea procedurilor procurorul sau instanța au drept de acces direct la bazele electronice de date deținute de organele administrație de stat.

(2) Organele administrație de stat care dețin baze electronice de date sunt obligate să colaboreze cu procurorul sau cu instanța de judecată în vederea asigurării accesului direct al acestora la informațiilor existente în bazele electronice de date.”

12. La articolului 192 după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazul în care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, cheltuielile judiciare sunt suportate de persoana care a făcut sesizarea, în măsura în care i se reține acesteia exercitarea abuzivă a acestui drept sau, după caz, de făptuitor, dacă neînceperea urmăririi penale se dispune în temeiul art.10 alin.(1) lit.b¹.”

13. Alineatul 2 al articolului 198 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Lipsa nejustificată a martorului, părții vătămate, părții civile, părții responsabile civilmente se sancționează cu amenda de la 250 lei la 5000 lei.”

14. La articolul 198 alineatul (4), după litera j), se introduce o nouă literă, litera k), cu următorul cuprins:

„k) abuzul de drept constând în exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale și procedurale de către părți, reprezentanții legali sau convenționali ai acestora ori avocații lor;”

15. Alineatul 3 al articolului 205 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazurile în care, în cursul urmăririi penale, dosarul cauzei este solicitat în același timp de instanțe diferite, procurorul înaintează originalul dosarului instanței mai întâi sesizate, iar celorlalte instanțe copii de pe actele dosarului, certificate pentru conformitate de către grefa parchetului.”

16. Alineatul 3 al articolului 209 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Urmărirea penală se efectuează, în mod obligatoriu, de către procuror, în cazul infracțiunilor prevăzute în art. 155 - 173, art. 174 - 177, art. 179, art. 189 alin. 3 - 6, art. 190, art. 191, art. 211 alin. 3, art. 212, art. 236, art. 239, art. 239¹, art. 250, art. 252, art. 253¹ - 255, art. 257, art. 265 - 268, art. 273 - 276, art. 279¹, art. 280, art. 280¹, art. 302², art. 317, art. 323 și art. 356 - 361 din Codul penal, în cazurile arătate în art. 27 pct. 1 lit. b) - e), art. 28¹ pct. 1 lit. b) și pct. 5, art. 28² pct. 1 lit. b) și art. 29 pct. 1 din prezentul cod, precum și în cazul altor infracțiuni date prin lege în competența sa.”

17. Alineatul 7 al articolului 222 se modifică și va avea următorul cuprins:

“(7) Plângerea greșit îndreptată la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată se trimite pe cale administrativă organului competent.”

18. După alineatul 7 al articolului 222 se introduc două noi alineate, alineatele (8) și (9), cu următorul cuprins:

„(8) Plângerea greșit îndreptată la instanța de judecată, care nu cuprinde mențiunile prevăzute în alin.2, se restituie pe cale administrativă persoanei care a formulat plângerea.

(9) Plângerea îndreptată la organul de urmărire penală care nu cuprinde elementele prevăzute la alin. 2 se restituie petiționarului pe cale administrativă, cu indicarea elementelor care lipsesc.”

19. După alineatul 3 al articolului 223 se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Dispozițiile art. 222 alin. 9 se aplică în mod corespunzător.”

20. Alineatele (1), (2), (4) și (6) ale articolului 228 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Organul de urmărire penală sesizat în vreunul din modurile prevăzute în art. 221 dispune prin rezoluție începerea urmăririi penale, când din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor premergătoare efectuate nu rezulta vreunul din cazurile de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale prevăzute în art. 10.”

„(2) În cazul arătat în art. 10 lit. b¹), organul de urmărire penală înaintează dosarul procurorului cu propunerea de a dispune, după caz, neînceperea urmăririi penale sau scoaterea de sub urmărire penală.

„(4) Dacă din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor premergătoare efectuate după primirea plângerii sau denunțului rezulta vreunul din cazurile de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale prevăzute în art. 10 organul de urmărire penală înaintează procurorului actele încheiate cu propunerea de a nu se începe urmărirea penală.”

„(6) În cazul în care procurorul este de acord cu propunerea, dispune prin rezoluție neînceperea urmăririi penale. În situația în care procurorul își însușește argumentele cuprinse în propunerea organului de cercetare penală, motivarea rezoluției este facultativă sau poate cuprinde doar argumente suplimentare. În această situație, verificarea soluției se realizează pe baza motivării organului de cercetare penală. Copie de pe rezoluție și de pe propunerea organului de cercetare penală se comunică persoanei care a făcut sesizarea, precum și, după caz, persoanei față de care s-au efectuat acte premergătoare. Dispozițiile art. 245 alin. 1 lit. c¹) se aplica în mod corespunzător.”

21. Articolul 230 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Neînceperea urmăririi penale sau scoaterea de sub urmărire când fapta nu prezintă pericolul social al unei infracțiuni

Art. 230. - Procurorul, sesizat potrivit art. 228 alin. 2, dispune prin ordonanță, după caz, neînceperea urmăririi penale sau scoaterea de sub urmărire penală și înștiințează despre aceasta, când este cazul, persoana care a făcut sesizarea.”

22. Articolul 231 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Restituirea dosarului pentru continuarea cercetării penale

Art. 231 - Dacă procurorul, sesizat potrivit dispozițiilor art. 228 alin. 2, constată că nu este cazul să dispună neînceperea urmăririi penale sau scoaterea de sub urmărire penală, restituie dosarul organului de cercetare penală pentru completarea actelor premergătoare sau începerea urmăririi penale, respectiv pentru continuarea cercetării penale.”

23. La art. 243 alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Atunci când cazul de încetare a urmăririi penale privește un învinuit sau inculpat arestat, procurorul trebuie să se pronunțe asupra încetării urmăririi penale în aceeași zi în care a primit propunerea de încetare de la organul de cercetare penală. Dacă procurorul a dispus încetarea urmăririi penale, măsura arestării preventive încetează de drept, învinuitul sau inculpatul fiind pus de îndată în libertate.”

24. Alineatul (3) al articolului 245 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care încetarea urmăririi penale privește un învinuit sau inculpat arestat, în ordonanță se va face mențiune și cu privire la constatarea încetării de drept a măsurii arestării preventive.”

25. Articolului 250 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Prezentarea materialului

Art. 250 - (1) După punerea în mișcare a acțiunii penale, dacă au fost efectuate toate actele de urmărire necesare, organul de urmărire penală cheamă pe inculpat în fața sa și:

a) îi pune în vedere că are dreptul de a lua cunoștință de materialul de urmărire penală, arătându-i și încadrarea juridică a faptei săvârșite;

b) îi asigură posibilitatea de a lua de îndată cunoștință de material. Dacă inculpatul nu poate să citească, organul de cercetare penală îi citește materialul;

c) îl întreabă, după ce a luat cunoștință de materialul de urmărire penală, dacă are de formulat cereri noi sau dacă voiește să facă declarații suplimentare.

(2) În situația în care complexitatea cauzei nu permite prezentarea materialului de urmărire penală într-o singură zi, activitatea se poate desfășura pe parcursul a cel mult 3 zile. În cazuri excepționale, procurorul poate să aprobe prelungirea termenului.”

26. Alineatul (1) al articolului 254 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Când prezentarea materialului nu a fost posibilă din cauză că inculpatul sau apărătorul său a lipsit în mod nejustificat la chemarea organului de urmărire penală ori refuză în mod nejustificat să ia cunoștință de materialul de urmărire penală, în referatul care se întocmește potrivit art. 259 se arată împrejurările concrete din care rezulta cauza împiedicării.”

27. După alineatul (2) al articolul 278 se introduce un nou alineat nou, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Plângerea formulată împotriva soluției dispuse de procurorul ierarhic superior este inadmisibilă.”

28. Alineatul (1) al articolul 278¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) După respingerea plângerii făcute conform art. 275 - 278 împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate pot face plângere, prin avocat în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Plângerea poate fi făcută și împotriva dispoziției de netrimiteră în judecată cuprinse în rechizitoriu.”

29. Articolul 285 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Plângerea greșit îndreptată

Art.285 - Plângerea prealabilă greșit îndreptată la organul de urmărire penală sau la instanțe de judecată se trimite organului competent, pe cale administrativă. În aceste cazuri, plângerea se consideră valabilă, dacă a fost introdusă în termen la organul necompetent.”

30. Alineatele (1) și (3) ale articolului 291 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Judecata poate avea loc numai dacă părțile sunt legal citate și procedura este îndeplinită. Înfățișarea părții în instanță, în persoana, prin reprezentant sau apărător, acoperă orice nelegalitate survenită în procedura de citare

(3) Partea prezentă personal, prin reprezentant sau prin apărător ales la un termen, precum și partea căreia, personal, prin reprezentant sau apărător ales ori prin funcționarul sau persoana însărcinată cu primirea corespondenței, i s-a înmănat în mod legal citația pentru un termen de judecată nu mai este citată pentru termenele ulterioare, chiar dacă ar lipsi la vreunul dintre aceste termene.

31. După alineatul (3) al articolului 291, se introduce un nou alineat, 3¹, cu următorul cuprins:

„(3¹) Completul învestit cu judecarea unei cauze penale poate, din oficiu sau la cererea părților, să preschimbe termenul luat în cunoștință cu respectarea principiului continuității completului în situația în care din motive obiective instanța nu-si poate desfășura activitatea de judecată la termenul fixat ori în vederea soluționării cu celeritate a cauzei. Părțile vor fi citate pentru noul termen fixat.”

32. După articolul 320 se introduce un nou articol, art. 320¹, cu următorul cuprins:

„Judecata în cazul recunoașterii vinovăției

Art. 320¹ – (1) Până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal sau prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor reținute în actul de sesizare a instanței și solicită ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

(2) Judecata nu poate avea loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele reținute în actul de sesizare a instanței și nu solicită administrarea de probe.

(3) La termenul de judecată, instanța întreabă pe inculpat dacă solicită ca judecata să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, procedează la audiere acestuia și apoi acordă cuvântul procurorului și celorlalte părți asupra cererii formulate.

(4) Instanța de judecată admite cererea atunci când, din probele administrate, rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse.

(5) În caz de admitere a cererii, dispozițiile art. 334 și 340-344 se aplică în mod corespunzător. Inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei închisorii și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei amenzii. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață se aplică pedeapsa închisorii de la 10 la 20 de ani.

(7) În caz de respingere a cererii, instanța continuă judecarea cauzei potrivit procedurii de drept comun.”

33. La articolul 361 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) sentințele pronunțate de judecătorii;”

34. La articolul 385¹ alineatul (1), literele a) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) sentințele pronunțate de judecătorii;”

„e) deciziile pronunțate, ca instanțe de apel, de tribunale militare teritoriale, curți de apel și Curtea Militară de Apel;”

35. La articolul 385⁶, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel, nu este limitat la motivele de casare prevăzute în art. 385⁹, iar instanța este obligată ca, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele. Instanța de recurs

poate administra probe noi sau readministra probele în situația în care consideră necesar pentru asigurarea dreptului părților la un proces echitabil.”

36. La articolul 385⁹ alineatul (1), după punctul 17, se introduce un nou punct, punctul 17¹, cu următorul cuprins:

„17¹. când hotărârea este contrară legii sau când prin hotărâre s-a făcut o greșită aplicare a legii.”

37. După alineatul (3) al articolului 397 se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Cererea de revizuire adresată direct instanței se trimite pe cale administrativă procurorului competent.”

38. Articolul 414² se modifică și va avea următorul cuprins:

„Calitate procesuală

Art. 414² - Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra chestiunilor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.”

39. După articolul 414² se introduc trei noi articole, art. 414³, art. 414⁴ și art. 414⁵, care vor avea următorul cuprins:

„Condiții de admisibilitate

Art. 414³ - Recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii.

Judecarea recursului în interesul legii

Art. 414⁴ – (1) Recursul în interesul legii se judecă de un complet format din președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președinții de secții din cadrul acesteia, precum și un număr de 20 de judecători, din care 14 judecători din secția în a cărei competență intră chestiunea de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești și câte doi judecători din cadrul celorlalte secții. Președintele completului este președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) În cazul în care chestiunea de drept prezintă interes pentru două sau mai multe secții, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție va stabili numărul judecătorilor din secțiile interesate care vor intra în compunerea completului prevăzut la alin. (1), celelalte secții urmând a fi reprezentate potrivit dispozițiilor aceluiași alineat.

(3) După sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele acesteia va lua măsurile necesare pentru desemnarea aleatorie a judecătorilor din cadrul secției în a cărei competență intră chestiunea de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești, precum și a judecătorilor din celelalte secții ce intră în alcătuirea completului prevăzut la alin. (1).

(4) La primirea cererii, președintele completului va desemna un judecător din cadrul secției în a cărei competență intră chestiunea de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești, pentru a întocmi un raport asupra recursului în interesul legii. În cazul în care chestiunea de drept prezintă interes pentru două sau mai multe secții, președintele completului va desemna trei judecători din cadrul acestor secții pentru întocmirea raportului. Raportorii nu sunt incompatibili.

(5) În vederea întocmirii raportului, președintele completului poate solicita unor specialiști recunoscuți opinia scrisă asupra chestiunilor de drept soluționate diferit.

(6) Raportul va cuprinde soluțiile diferite date problemei de drept și argumentele pe care se fundamentează, jurisprudența relevantă a Curții Constituționale, a Curții Europene a Drepturilor Omului, a Curții de Justiție a Uniunii Europene și opinia specialiștilor consultați, dacă este cazul, precum și doctrina în materie. Totodată, judecătorul sau, după caz, judecătorii raportori vor întocmi și vor motiva proiectul soluției ce se propune a fi dată recursului în interesul legii.

(7) Ședința completului se convoacă de președintele acestuia, cu cel puțin 20 de zile înainte de desfășurarea acesteia. Odată cu convocarea, fiecare judecător va primi o copie a raportului și a soluției propuse.

(8) La ședință participă toți judecătorii completului. Dacă există motive obiective, aceștia vor fi înlocuiți cu respectarea regulilor prevăzute la alin. (3).

(9) Recursul în interesul legii se susține în fața completului, după caz, de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de procurorul desemnat de acesta, de judecătorul desemnat de colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv al curții de apel ori de Avocatul Poporului sau un reprezentant al acestuia.

(10) Recursul în interesul legii se judecă în cel mult 3 luni de la data sesizării instanței, iar soluția se adoptă cu cel puțin două treimi din numărul judecătorilor completului. Nu se admit abțineri de la vot.

Conținutul hotărârii și efectele ei

Art. 414⁵ - (1) Asupra cererii, completul se pronunță prin decizie.

(2) Decizia se pronunță numai în interesul legii și nu are efecte asupra hotărârilor judecătorești examinate și nici cu privire la situația părților din acele procese.

(3) Decizia se motivează în termen de cel mult 30 de zile de la pronunțare și se publică în cel mult 15 zile de la motivare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I."

40. Alineatul 1 al articolului 484 se abrogă.

41. Articolul 501 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Recursul

Art. 501 - Hotărârea prin care instanța rezolvă cererea de reabilitare este supusă recursului.”

42. Alineatul 2 al articolului 522¹ se modifică și va avea următorul cuprins

„(2) Dispozițiile art. 404-408 se aplica în mod corespunzător.”

Art.IV - Codul penal se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (3) al articolului 18¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul faptelor prevăzute în prezentul articol, procurorul sau instanța aplica una din sancțiunile cu caracter administrativ prevăzute de art. 91.”

2. La articolul 74 alineatul (1), litera c) se abrogă.

3. La articolul 81, după alineatul (2) se introduce un alineat nou, alin.(2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Nu se poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pentru săvârșirea următoarelor infracțiuni de corupție: luarea de mită, primirea de foloase necuvenite și traficul de influență.”

4. La articolul 86, după alineatul (2) se introduce un alineat nou, alin.(2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Nu se poate dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei aplicate pentru săvârșirea următoarelor infracțiuni de corupție: luarea de mită, primirea de foloase necuvenite și traficul de influență.”

5. La articolul 86⁷, după alineatul (2) se introduce un alineat nou, alin.(2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Nu se poate dispune executarea la locul de muncă a pedepsei aplicate pentru săvârșirea următoarelor infracțiuni de corupție: luarea de mită, primirea de foloase necuvenite și traficul de influență.”

Art.V - După articolul 19 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.219 din 18 mai 2000 se introduce un nou articol, art.19¹, cu următorul cuprins:

„Art.19¹ - În cazul săvârșirii infracțiunilor la care se referă prezentul capitol, instanța poate reține drept circumstanțe atenuante judiciare numai împrejurările prevăzute la art.74 alin.1 lit. b din Codul penal.”

Art.VI – (1) Dispozițiile art. 159, ale art. 159¹, precum și ale art. 329-329³ din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta lege, se aplică numai proceselor și sesizărilor privind recursul în interesul legii, începute, respectiv formulate după intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) Dispozițiile art. 55 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin prezenta lege, se aplică și proceselor în curs de judecată la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art.VII – (1) Hotărârile pronunțate în cauzele penale înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul.

(2) Procesele în curs de judecată la data schimbării competenței instanțelor legal învestite vor continua să fie judecate de acele instanțe, dispozițiile Codului de procedură penală referitoare la competența instanțelor, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta lege, aplicându-se numai cauzelor cu care instanțele au fost sesizate după intrarea în vigoare a prezentei legi.

(3) În caz de casare cu trimitere spre rejudecare, sunt aplicabile dispozițiile prevăzute de legea sub care a început procesul.

(4) Dispozițiile privitoare la recursul în interesul legii din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta lege, se aplică numai sesizărilor privind recursul în interesul legii formulate după intrarea în vigoare a prezentei legi.